

Kallós Zoltán, dr. Kós Károly, dr. Nagy Jenő, Nagy Olga, Szentimrei Judit és mások. Jelenlétük egyben e találkozó rangját is bizonyította, biztosította. S amit a tavalyi találkozóval szemben kétségtelen haszonnak, előbbre lépésnek könyvelhetünk el: a felolvasók között szép számmal találtunk Hargita megyei tanárokat, pedagógusokat, akik maguk is értékes gyűjtőmunkát végeztek, végeznek. Munkájukban pedig, kétségtelen, külön impulzust jelentett, jelent ez a találkozó, amely egyben fórum is számukra.

A moldvai csángók, a magyarlapádiak, a királyfalviak, a Hargita megyeiek, az ózdiak és a többiek mellett az idén is ott voltak Udvarhelyen Kolozs megye képviselői: méraiai, visaiak, székiek és mások.

A jelenlévők abban a reményben búcsúztak egymástól és az udvarhelyiektől, hogy év múltán, 1980 nyárelején újra találkoznak. A magunk részéről mi is bízunk ebben, hiszen olyan jelentős és hasznos rendezvény ez a találkozó, amelyhez hasonló népi kultúra-pártoló mozgalom rég nem volt!

Molnos Lajos

(Igazság, 1979/138. 3. – 1979. június 13., szerda)

Pillanatkép egy találkozáorról

1.

II. Táncháztalálkozó

Székelyudvarhely 1979

Népi kultúra – ma

Tudományos ülészek

Piros és fekete vonalak ritmusjátéka. Kör alakú jelképe a találkozóznak, négyzetes vörös keretben, fehér alapon. Közötte fent és lent szöveg.

Részt vesznek:

Bákó, Fehér, Kolozs, Kovászna, Maros, Hargita megyék folklór és néprajzkutatói, népi énekesei, táncosai, zenészei és táncházzenekekarai.

Ennyit tudunk, így indulunk útnak. Már készülődéskor kiderül, sokan leszünk; idősebbek és fiatalok, városiak s faluról érkezők, szervezők és résztvevők, helybeliek és vendégek.

2.

Sok néprajzkutatónk van itt jelen; ők ismertetik a hallgatósággal a falvak, tájegységek jellemző, sajátos vonásait. Nemcsak az ének- és táncszámok után, hanem rövid, tömör beajánlásait követően is felcsattan a taps.

3.

Hangok az előadás szünetében.

– Vajon lesz valami a műsor után?

– Nem hirdették.

- Későn lesz vége.
- A múltkor volt táncház.
- Jó, jó, de akkor korábban kezdődött.
- Itt voltál, milyen volt?

A második rész végén a bemondó, az udvarhelyi viseletbe öltözött lány szavára néma csendben figyel a közönség:

– Műsor után, az előcsarnokban táncház következik. Taps, taps, taps – és táncolni induló tömeg.

4.

Közben a kétnapos, szombat-vasárnapi találkozó még egy programot ígér az érdeklődőknek. A meghívott szakemberek – legtöbb közülük néprajzkutató – tanulmányukat olvassák fel a **Népi kultúra ma** címmel megrendezett tudományos ülészeszkonon. Általában a népi kultúra és más életformák egymásrahatásával foglalkoztak; tárgyi vagy szellemi, tudatos vagy tudat alatt élő hagyományelemek, egységes vagy már csak részletekben élő hagyományaink életéről, változásáról ejtettek szót.

(Egy évvel ezelőtt, az első táncház találkozón is több előadás hangzott el, de közülük csak a Jagamasé lett utóbb hozzáférhető a Művelődés révén.⁴⁵ A mostani, szombati és vasárnap délelőtti felszólalások sorsa is úgy alakult, mint a többié; ezek is elfelejtődnek vajon?)

5.

Vasárnap délután: közel a búcsúzás, de senki nem gondol rá, előtte még ott a nap (és a találkozó) egyik fénypontja, a szabadtéri táncház. Kezdődik délután 6 órakor. A zenészek egyik táncdalt húzzák a másik után, dallam dallamot, tánc táncot követ, felcsendül az ének, hangszerek – forognak a párok. És tart a multság, tart a vidámság, nem akar, sehogy sem akar vége szakadni. Egy óra, két óra, három, majd négy. Ennyi időn át táncol aki bírja: eddig a leghosszabb táncmuzsi próba.

Utolsót húznak a zenészek, valahonnan behallatszik a kurjongatás: „Járd ki, lábam, járd ki most!”

6.

Általános búcsúzkodás. Csoportok válnak külön, indulnak úttjukra; melyik az állomásra, melyik a bentlakásba. Aszerint, kinek mikor van hazafelé vonata.

Hétfőn kora reggel kopottak az utcák. Eltűntek a falakról a kirajzszegezett plakátok. Nem, nincsenek a földön, széttaposva. Akik még várnak néhányan, szorongatják kezükben a felgöngyölt papírt; viszik haza, emlékeztetőnek.

Képzletben meglátok egy felcsavart papírt, lassan kinyílik a felgöngyöltített plakát, s látni rajta a „piros fekete piros táncot járó” vonalak fölött a feliratot:

III. Táncmuzsitalálkozó

Lengyel Ferenc

(Igazság – Fellegvár ifjúsági oldal, 1979/141. 3. – 1979. június 16., szombat)

45 Itt a szerző valószínűleg Jagamas Jánosnak a Művelődés folyóiratban sorozatként közölt tanulmányára hivatkozik (lásd: *Zenei anyanyelvünk elemei*. In: Művelődés, 1979/1. 35–36., 1979/2. 34–35., 1979/3. 34–36. és 1979/4. 29–33.).